

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. M.**, bývajúceho vo Z., proti žalovanému **J. G.**, bývajúcemu v P., zastúpenému opatrovníčkou E. G., bývajúcou v P., v dovolacom konaní zastúpenému JUDr. J. L., advokátom v P., **o zaplatenie 936,33 Eur (28 208,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 11 C 268/2001, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 4. februára 2009 sp.zn. 5 Co 241/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d o v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 4. februára 2009 sp.zn. 5 Co 241/2008 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Prievidzi z 12. decembra 2003 č.k. 11 C 268/2001-75, ktorým tento zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku (titulom bezdôvodného obohatenia), keď na úkor žalobcu prijal od neho platby ako právnik spôsobilý na výkon právnickej činnosti, zapísaného v príslušnej komore, hoci takouto osobou žalovaný nebol, čím získal majetkový prospech z nepoctivých zdrojov. Odvolací súd sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa stotožnil.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, keď nebol vypočutý v domácom prostredí tak ako to navrhoval a taktiež nebola vypočutá ani jeho opatrovníčka. Ako dovolací dôvod uvádzal, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žiadal rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalovaný napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúce proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádzalo do úvahy. Nejedná sa o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa zaoberal otázkou, či konanie nie je takouto vadou postihnuté, pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

V prejednávanej veci z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu žalovaného, súd mu v súlade s ustanovením § 29 ods. 2 O.s.p. za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov ustanovil pre konanie opatrovníčku. Súdy oboch stupňov v rozsahu priznaných práv žalovanému Občianskym súdnym poriadkom s opatrovníčkou konali, predvolávali ju na pojednávania, doručovali jej písomnosti súdu a pod. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by opatrovníčka žalovaného bola v súdnom konaní obmedzovaná v možnosti uplatňovať za žalovaného všetky tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok ako účastníkovi konania priznáva (vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali; § 41, § 44, § 115, § 123 O.s.p.). Vzhľadom na uvedené konanie pred odvolacím súdom, ani konanie, ktoré mu predchádzalo nie je postihnuté namietanou vadou (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Pokiaľ dovolateľ odôvodňuje svoje dovolanie aj tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, k tomu treba uviesť, že iné procesné vady (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod, ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné; samotné tieto vady ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalovaného smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová